

องค์ประกอบเชิงยืนยันของจริยธรรมนักฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย

Development of Ethical Assessment of Professional Footballers

ปิยพันธุ์ ขบา¹, ปรีชา พงศ์เพ็ง² และบัณฑิต ผังนรินทร์³

Piyapan Chaba¹, Preecha Pongpeng² and Bundit Pungnirund³

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา^{1,2,3}

Graduate School Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand^{1,2,3}

Email: canport21@gmail.com¹

Received: 2023-12-02; Revised: 2023-12-27; Accepted: 2023-12-28

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ 2) เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของประเมินจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ และ 3) เพื่อศึกษาระดับองค์ประกอบเชิงยืนยันจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ การวิจัยนี้ใช้วิธีวิจัยแบบผสม การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือนักฟุตบอลอาชีพที่เล่นในไทยลีก ฤดูกาล 2020 จำนวน 765 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้สัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลอาชีพ จำนวน 17 คน ใช้การคัดเลือกแบบเจาะจง และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า 1) องค์ประกอบเชิงยืนยันจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ ประกอบด้วย (1) ระเบียบวินัย (DISCIPL) (2) ความรับผิดชอบ (RESPONS) (3) ความซื่อสัตย์ (HONESTY) (4) ความมีน้ำใจนักกีฬา (SPORTS) (5) ความรักและศรัทธาในอาชีพ (PASSION) (6) ความอดทน (PATIENCE) และ (7) ความสามัคคี (UNITY) 2) เกณฑ์ปกติของประเมินจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ ภาพรวมมีจริยธรรมอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 25.36 มีจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 25.23 มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ร้อยละ 24.97 และมีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ร้อยละ 24.44 และ 3) ด้านความรักและศรัทธาในอาชีพ ด้านความสามัคคี และด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความอดทน ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความรับผิดชอบ และความมีระเบียบวินัยอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

คำสำคัญ: จริยธรรม, นักฟุตบอลอาชีพ, องค์ประกอบเชิงยืนยัน

Abstract

This research aimed 1) to study ethical assessment for professional footballers, 2) to develop derive scale norms for ethical assessment for professional footballers, and 3) to study the level of ethical assessment for professional footballers. This research used a mixed

method. In quantitative research, the sample group consisted of 765 professional footballers playing in the Thai League season 2020 using convenience sampling. The research instrument was a questionnaire. Analyze data with statistics, percentages, averages, and standard deviations. Qualitative research, using in-depth interviews with 17 experts related to professional football, using purposive sampling and content analysis, was used.

The research findings were: 1) confirmatory factor The ethical assessment of professional footballers consisted of seven components: (1) Discipline, (2) Responsibility, (3) Honesty, (4) Sportsmanship, (5) Passion and Faith in the Career, (6) Patience, and (7) Unity, 2) Scale norms of the ethical assessment for professional footballers were: overall, 25.36% had a high level of ethics, 25.23% had a low level of ethics, 24.97% had a relatively low level of ethics, and 24.44% had a relatively high level of ethics. 3) Passion and Faith in the Career, Unity, and Honesty at a high level. Patience, Sportsmanship, Responsibility, and Discipline at a moderate level.

Keywords: Ethics, Professional Footballers, Confirmatory Factor

บทนำ

จริยธรรมเป็นหลักความประพฤติที่ทำให้บุคคลอยู่ในครรลองของความถูกต้อง เกิดความรักความสามัคคี ความร่วมมือร่วมใจกันอย่างมีประสิทธิภาพ คุณค่าทางจริยธรรมจะสะท้อนให้เห็นถึงความเจริญงอกงามในการดำเนินชีวิตของบุคคลอย่างมีระเบียบแบบแผนตามวัฒนธรรมของสังคม อีกทั้งยังเป็นเครื่องขัดเกลาให้บุคคลมุ่งกระทำความดี ละเว้นความชั่ว มีความประพฤติที่ดี มีความถูกต้อง และปฏิบัติตนอยู่อย่างเรียบร้อยก่อเกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น การศึกษาด้านจริยธรรมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างและพัฒนาบุคคลให้มีจิตใจที่ดีงาม มีความสำนึกในหน้าที่และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ส่งผลต่อสังคมประเทศชาติโดยรวม หากปราศจากจริยธรรมก็จะมีเครื่องมือหรือกลไกที่จะควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์เป็นเหตุให้เกิดความวุ่นวาย จริยธรรมจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกคนทุกองค์กรทั้งในชีวิตประจำวันและชีวิตการทำงาน

ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมสูงสุดจากบุคคลทั่วไปทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศทั่วโลก ดังจะเห็นได้จากการแข่งขันฟุตบอลโลกในปี ค.ศ. 2018 ที่มียอดผู้ชมมากกว่าสามพันห้าร้อยล้านคน ซึ่งเป็นจำนวนมากกว่าครึ่งของจำนวนประชากรโลกทั้งหมด ผู้ชมการแข่งขันฟุตบอลโลกมีอายุตั้งแต่ 4 ขวบขึ้นไป ฟุตบอลเป็นกีฬาที่สามารถสื่อสารให้เข้าใจกันได้ สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เล่น มีระบบการเล่นเป็นทีม โดยใช้แค่เพียงลูกฟุตบอลลูกเดียวก็สามารถเล่นเพื่อความเพลิดเพลิน ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ หรือแม้กระทั่งพัฒนาความสามารถสู่ความเป็นเลิศ สร้างรายได้ และยึดเป็นอาชีพได้ ฟุตบอลเป็นสื่อในการที่จะเชื่อมโยงข้อมูลไปสู่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากต้นแบบของความสำเร็จของ

นักฟุตบอลที่มีชื่อเสียง มีรายได้ และประสบความสำเร็จจากถ้วยรางวัลทั้งส่วนตัวและทีมสโมสรฟุตบอล เช่น ลิโอเนล เมสซี (Lionel Messi) นักฟุตบอลอาชีพ ชาวอาร์เจนตินา เล่นฟุตบอลอาชีพให้กับทีมบาร์เซโลนา ในลีกฟุตบอลอาชีพประเทศสเปน และยังเป็นผู้ได้รับรางวัลนักเตะยอดเยี่ยมของโลก (บัลลงดอร์) 6 สมัย และมีสถิติมากมายที่ได้ทำการบันทึกไว้ว่าเป็นนักฟุตบอลที่เก่งที่สุดในโลก ปัจจุบันได้ย้ายไปเล่นให้กับทีมปารีส แซ็ง-แฌร์แม็ง ลีกฟุตบอลอาชีพในประเทศฝรั่งเศส ด้วยค่าตัว 35 ล้านยูโร หรือเทียบเท่ากับเงินไทยประมาณ 1,372 ล้านบาท และยังมีนักฟุตบอลอาชีพอีกหลายร้อยหลายพันคนที่ประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอลอาชีพ

การจะพัฒนาตนเองให้ก้าวไปสู่ความเป็นนักฟุตบอลอาชีพที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น ไม่เพียงแต่จะต้องมีต้นทุนจากพรสวรรค์เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องมีการฝึกซ้อมอย่างจริงจัง มีเป้าหมายชัดเจน มุ่งมั่น ตั้งใจฝึกซ้อม เพื่อให้มีความชำนาญ และมีมาตรฐานการเล่นฟุตบอลอย่างสม่ำเสมอ ทั้งยังต้องเป็นผู้มีความประพฤติที่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคมฟุตบอลทั้งในและนอกสนาม ความเป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของนักฟุตบอลอาชีพ จะทำให้เกิดความคาดหวัง การกำหนดบทบาทจากแฟนคลับและประชาชนทั่วไปที่ชื่นชอบจะมอบความรัก ความศรัทธา ความเคารพนับถือ นำไปเป็นแบบอย่าง และประพฤติปฏิบัติตาม นั้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของการเป็นนักฟุตบอลอาชีพที่ดี แต่ในทางตรงข้าม หากนักฟุตบอลอาชีพมีความประพฤติไม่ดีทั้งในและนอกสนาม จะส่งผลเสียต่อโดยตรงต่อความสามารถในการเล่นฟุตบอลในสนามที่ไม่ได้มาตรฐาน หรือลดคุณภาพลงได้ ทั้ง ยังส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์ความเป็นฟุตบอลอาชีพ ทั้งภาพลักษณ์ส่วนตัว ภาพลักษณ์ของสโมสร ฟุตบอลต้นสังกัด เช่น การที่นักฟุตบอลเล่นการพนันจนต้องติดหนี้การพนันแล้วหนีการติดตามทวงหนี้ จนไม่กลับมาทำหน้าที่ฝึกซ้อมและแข่งขันให้กับทีม หรือกรณีที่นักฟุตบอลอาชีพถูกตัดสินให้ต้องเลิก เล่นฟุตบอลตลอดชีวิต ด้วยการเจตนาทำร้ายร่างกายเพื่อนร่วมอาชีพที่เป็นฝ่ายตรงกันข้าม หรือทำร้ายกรรมการ หรือแฟนบอลต่างสโมสรฟุตบอลของตนเอง หรือกรณีที่นักฟุตบอลดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์แล้วขับรถในขณะมึนเมาจนทำให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงบนท้องถนน ทำให้เกิดความเสียหายทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สิน เป็นต้น ภาพและเหตุการณ์ที่ได้ยกตัวอย่างนี้ เป็นพฤติกรรมที่มี อิทธิพลต่อแฟนบอล ผู้ติดตามชมและเชียร์เช่นเดียวกัน

จากประเด็นกรณีตัวอย่างพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักฟุตบอลอาชีพทั้งในและนอกสนามนั้น ส่งผลเสียทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อตัวนักกีฬา ทีมสโมสรฟุตบอล และสังคมฟุตบอลเป็นอย่างมาก ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เป็นเหตุผลให้นักฟุตบอลอาชีพต้องพยายามประพฤติปฏิบัติตัวให้อยู่ในกรอบข้อบังคับ กฎ กติกาและควมมีจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพที่ดี แต่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพที่ดี ยังส่งผลให้ฟุตบอลเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมและปลูกฝังจริยธรรมทางการกีฬา ให้เป็นค่านิยมและเป็นวัฒนธรรมที่จะสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นต่อไป (สุริยัน สมพงษ์, 2554) ให้แนวคิดว่าการสร้างและพัฒนาจริยธรรมการกีฬา มีข้อควรระวัง 3 ประการ คือ 1. จริยธรรมไม่ได้เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติหลังจากการได้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา 2. การมุ่งเพื่อชัยชนะมากเกินไปจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้นักกีฬาหลงทาง ขัดแย้งระหว่างจุดมุ่งหมายสูงสุดในการเข้าร่วม และแข่งขันกีฬา 3. การลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ทางการกีฬาให้ได้นั้นต้องมีข้อกำหนด กฎระเบียบ ให้ดียิ่งขึ้น เช่น กฎ กติกา และบทลงโทษ สำหรับนักกีฬาที่กระทำผิด เป็นต้น

รวมทั้งการปลูกฝังความคิดที่ถูกต้อง ความมีคุณธรรม เพื่อที่จะให้เหตุผลกับตนเองให้ได้ว่าการกระทำใดถูก-ผิด ฟังประสงค์หรือไม่ฟังประสงค์

การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาองค์ประกอบของจริยธรรมที่จำเป็นสำหรับนักฟุตบอลอาชีพที่มีและยึดถือ ปฏิบัติให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมของบุคลากรในส่วนราชการและในแต่ละสาขาวิชาชีพตามที่รัฐบาลพึงประสงค์ จัดเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ทุกสาขา วิชาชีพควรให้ความสำคัญ และดำเนินการกันอย่างจริงจัง ผลการศึกษาค้นคว้าจะเป็นประโยชน์สำหรับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย และสโมสรฟุตบอลในประเทศไทย ในการที่จะนำไปวัดระดับความมีจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุง ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของแบบประเมินจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ
3. เพื่อศึกษาระดับองค์ประกอบเชิงยืนยันจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรม

Piaget & Inhelder, (1969) กล่าวว่า จริยธรรมเป็นประสบการณ์ของมนุษย์และหน้าที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ ในการให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการจัดเตรียมสังคมในเรื่องความสนใจของบุคคลและความสัมพันธ์ร่วมกันในรูปของสิ่งที่ควรกระทำ

สำเนียง ยอดศิริ (2560) กล่าวว่า จริยธรรม คือ แนวทางของการปฏิบัติตนให้เป็นคนดี เพื่อประโยชน์สุขของตนเองและสังคมส่วนรวม อะไรควรประพฤติปฏิบัติ แต่จริยธรรมไม่ใช่กฎหมาย ทั้งนี้ เพราะกฎหมายเป็นสิ่งบังคับให้คนทำตาม โดยมีบทลงโทษ (Punishment) สำหรับผู้ฝ่าฝืน คนเคารพเชื่อฟังกฎหมายเพราะกลัวถูกลงโทษ ส่วนจริยธรรมไม่มีบทลงโทษ คนมีจริยธรรมเพราะแรงจูงใจ (Motivation) ถึงอย่างไรก็ตามกฎหมายก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับจริยธรรมในฐานะเป็นแรงหนุนส่งภายนอกเพื่อให้คนมีจริยธรรม ลักษณะของจริยธรรม และคนมีจริยธรรม

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า จริยธรรม หมายถึง แนวทางการประพฤติปฏิบัติของบุคคลที่สอดคล้องกับหลักประพฤติปฏิบัติอันถูกต้องดีงาม เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่มิได้อยู่แล้วในตัวมนุษย์ หรือพัฒนาขึ้นโดยอาศัยกฎเกณฑ์ที่มนุษย์ได้รับมาจากหลักศีลธรรม ปรัชญา วัฒนธรรม กฎหมายหรือจารีตประเพณี เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์สุขแก่ตนเอง และสังคม ทั้งยังใช้เป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจเลือกการกระทำที่ถูกต้องเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์

องค์ประกอบของจริยธรรม

National Council of Educational Research and Training (2016) กล่าวว่า จริยธรรมในการกีฬาเน้นที่ความเท่าเทียมกันในการเล่นกีฬาและการแข่งขัน ซึ่งควรเป็นการแสดงออกถึงความ เป็นเลิศของมนุษย์ จริยธรรมในการกีฬาประกอบด้วย

1. ความน่าเชื่อถือ (Trustworthiness) เป็นการแสวงหาชัยชนะอย่างมีเกียรติเสมอ แสดงให้เห็นถึงความซื่อตรงในการแข่งขัน ไม่มีส่วนร่วมหรือทนต่อความไม่ซื่อสัตย์ การโกง หรือ การ ประพฤติมิชอบ
2. ความเคารพ (Respect) เป็นการปฏิบัติต่อผู้เข้าร่วมแข่งขันคนอื่น ๆ ด้วยความเคารพ ไม่มีส่วนร่วมหรือยอมให้มีพฤติกรรมที่ไม่สุภาพรวมถึงการล่วงละเมิดทางวาจาต่อฝ่าย ตรงข้ามและ เจ้าหน้าที่ การเยาะเย้ย และการแสดงความดีใจที่ไม่เหมาะสม ต้องรู้จักชนะอย่างสง่างามและแพ้อย่างมีศักดิ์ศรี
3. ความรับผิดชอบ (Responsibility) การเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในและนอกสนาม การดูแล สุขภาพของตนเอง มีความรับผิดชอบและหาความรู้เกี่ยวกับสารต่าง ๆ โดยเฉพาะสารที่ถูกระงับหรือเป็นธรรมชาติ แต่เป็นสารที่อันตรายต่อสุขภาพ
4. ความเป็นธรรม (Fairness) การยึดมั่นในมาตรฐานระดับสูงของการเล่นอย่างยุติธรรมโดยการตรวจสอบให้แน่ใจว่าทีมและนักกีฬาลเล่นตามกฎและปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเป็นธรรม สิ่งใดก็ตามที่ให้ผลประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรมถือเป็นการละเมิดความสมบูรณ์ของกีฬา
5. การดูแลเอาใจใส่ (Caring) การแสดงความห่วงใยผู้อื่น ไม่ประมาทต่อพฤติกรรมที่อาจทำร้ายตัวเองหรือผู้อื่น การช่วยทีมโดยให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีม ส่งเสริมให้เพื่อนร่วมทีมมีสุขภาพที่ดีและมีพฤติกรรมที่ไม่เป็นอันตราย

ฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย

ฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยเริ่มเมื่อปีพ.ศ. 2459 คณะฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้จัดการแข่งขันฟุตบอลสำหรับถ้วยของคณะฟุตบอลสยาม ซึ่งมีทีมเข้าร่วมสมัครจำนวนมาก ดังนั้นทางฝ่ายจัดการแข่งขันจึงได้ทำการคัดเลือกทีมที่จะเข้าร่วมการแข่งขันและแบ่ง ออกเป็น 2 ระดับคือทีมที่มีความสามารถและมีประสบการณ์มากได้เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลถ้วยใหญ่และทีมที่มีความสามารถน้อยกว่าได้เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลถ้วยน้อย ภายหลังได้เรียกการแข่งขันนี้ว่าการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานประเภท ก และประเภท ข โดยสโมสรกรมมหรสพ ได้รับรางวัลชนะเลิศถ้วยพระราชทานประเภท ก และสโมสรทหารบกได้รับรางวัลชนะเลิศถ้วยพระราชทานประเภท ข เป็นครั้งแรก (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2549) จากนั้นก็มีการพัฒนาระบบการแข่งขันเรื่อยมา จนกระทั่งปีพ.ศ. 2549 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติในการจัดการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีกโดยใช้ชื่อการแข่งขันว่า “ไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก 2006” กำหนดให้ทุกทีมต้องมีสนามที่ใช้ในการแข่งขันเป็นของตนเองไม่มีการใช้สนามเป็นกลางเหมือนที่ผ่านมาเพื่อความเป็นสากลมากขึ้น โดยมีเงินรางวัลสำหรับทีมที่ได้ตำแหน่งชนะเลิศสูงถึงสิบล้านบาท

ต่อมาในปี พ.ศ. 2552 สมาพันธ์ฟุตบอลเอเชียออกกระเปียบว่าด้วยความเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพอย่างสมบูรณ์แบบ เป็นผลให้สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ต้องดำเนินการจัดตั้งนิติบุคคล เพื่อบริหารลีก

และจัดการแข่งขัน โดยจัดตั้งบริษัท ไทยพรีเมียร์ลีก จำกัด ขึ้น โดยมี วิชิต แย้มบุญเรือง อดีตนักฟุตบอลทีมชาติไทย เป็นประธานกรรมการคนแรก ออกระเบียบให้ผู้บริหารสโมสรฟุตบอล อาชีพต้องจัดตั้งในรูปนิติบุคคล (บริษัท) เพื่อดำเนินการบริหารสโมสร ส่งผลให้มีการแข่งขันเชิงรูปแบบการบริหารจัดการให้เป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น และเพิ่มจำนวนสโมสรที่จะทำการแข่งขัน เป็น 18 สโมสร และต่อมาปี 2559 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท ไทยลีก จำกัด จนถึงปัจจุบันปี 2566 ได้มีนโยบายในการพัฒนาศักยภาพสโมสรฟุตบอลลีกอาชีพอย่างยั่งยืนและยกระดับลีกภายในประเทศ ให้ก้าวไปสู่ลีกชั้นนำของอาเซียนและเอเชีย และปรับเปลี่ยนชื่อลีกแต่ละระดับให้อยู่บนพื้นฐานเดียวกัน เน้นความเรียบง่าย กระชับ น่าจดจำและร่วมสมัย ได้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ โดยมีชื่อเรียกหลักอย่างเป็นทางการประกอบด้วย

1. ไทยลีก (Thai League: T1) เป็นการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพ ระดับสูงสุดของประเทศไทย มี 18 สโมสร
2. ไทยลีก 2 (Thai league 2: T2) เป็นการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพระดับที่สองของประเทศไทย มี 18 สโมสร
3. ไทยลีก 3 (Thai league 3: T3) ฟุตบอลลีกอาชีพระดับชั้นที่สาม ของไทย โดยจะแบ่งออกเป็น 6 โซน โซนละ 12-14 ทีม
4. ไทยแลนด์ อเมเจอร์ลีก (Thailand Amateur League) คือ ลีกฟุตบอลระดับสมัครเล่นของประเทศไทย และนับเป็นลีกลำดับชั้นที่ 4

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ว่าเป็นวิธีการทางสถิติที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ชุดหนึ่ง เกิดจากตัวแปรแฝงหรือลักษณะแฝงที่เป็นองค์ประกอบรวมภายใต้กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีว่ามีองค์ประกอบใดบ้างที่ส่งอิทธิพลต่อตัวแปรสังเกตได้ องค์ประกอบใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กันเพื่อทราบถึงโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยกำหนดเป็นโมเดลองค์ประกอบ

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันที่สำคัญมี 5 ขั้นตอน (Schumacker & Lomax, 2016) ดังนี้

1. การกำหนดข้อมูลเฉพาะของโมเดล (Model Specification) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นขั้นตอนที่ต้องเชื่อมโยงทฤษฎี งานวิจัย และสารสนเทศ ที่ต้องใช้ในการยืนยันองค์ประกอบ ของโมเดลก่อนเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล โดยนักวิจัยต้องระบุโมเดลจำเพาะที่ใช้ในการตรวจสอบความ สอดคล้องหรือยืนยันข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวมร่วม (Variance- Covariance Matrix) โดยต้องอธิบายถึงสาเหตุที่ต้องใช้ตัวแปรสังเกตจากโมเดล
2. การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล (Model Identification) เป็นขั้นตอนที่เชื่อมโยงระหว่างขั้นตอนการกำหนดข้อมูลเฉพาะของโมเดล โดยพิจารณาความสมเหตุสมผลอย่าง ถี่ถ้วนกับโปรแกรมที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล หากการระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดลไม่ถูกต้องจะทำให้ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามที่ต้องการ

3. การประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดล (Model Estimation) เป็นขั้นตอนที่โปรแกรมประมาณค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ของโมเดลตามที่ระบุค่าความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล โดยใช้ เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมที่คำนวณได้จากกลุ่มตัวอย่างอันเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ (S) เปรียบเทียบกับเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมที่สร้างจากพารามิเตอร์ที่ประมาณค่า จากโมเดลอิสระที่เป็นสมมติฐานการวิจัย (Σ) ถ้าเมทริกซ์ทั้งสองมีค่าใกล้เคียงกันแสดงว่าโมเดลอิสระที่เป็นสมมติฐานการวิจัยมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นจุดมุ่งหมายของการประมาณค่าพารามิเตอร์ คือ การหาพารามิเตอร์ที่ทำให้เมทริกซ์ S และ Σ มีค่าใกล้เคียงกันที่สุดโดยใช้เกณฑ์การสร้างฟังก์ชันความกลมกลืน (Fit or Fitting function) เป็นเกณฑ์

4. การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล (Model Testing) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยต้อง พิจารณาดัชนีตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลอย่างถี่ถ้วน การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลหรือตรวจสอบความกลมกลืนระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดลสมมติฐาน

5 ดัชนีดัดแปลงโมเดล (Model Modification Indices) ใช้เพื่อปรับโมเดลให้มีความ กลมกลืนดียิ่งขึ้น ดัชนีแปลงโมเดลเป็นค่าสถิติเฉพาะสำหรับพารามิเตอร์แต่ละตัวมีค่าเท่ากับค่าไคสแควร์ที่จะลดลงเมื่อกำหนดให้พารามิเตอร์ตัวนั้นเป็นพารามิเตอร์อิสระ

เกณฑ์ปกติ

เกณฑ์ปกติ(Norms) เป็นส่วนประกอบอย่างสำคัญเพื่อตีความหมายคะแนนของแบบสอบถามมาตรฐาน ทำให้ได้ทราบระดับความสามารถของผู้ตอบได้ทันที โดยไม่ต้องเอาคะแนนไปเปรียบเทียบกับผู้อื่น เพราะสามารถใช้เกณฑ์ปกติโดยเอาคะแนนของผู้ตอบไปทำการเทียบกับเกณฑ์ปกติที่ได้สร้างแล้ว (สมนึก ภัททิยธนี, 2560, หน้า 274-275)

การสร้างเกณฑ์ปกติสามารถทำได้ต่อเมื่อนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาและมีค่าความยากและอำนาจจำแนกทั้งฉบับ และนำเครื่องมือที่มีค่าความตรงและความเที่ยงที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากพอในการสร้างเกณฑ์ปกติ หลังจากนั้นจึงนำคะแนนมาสร้างเกณฑ์ปกติ โดยต้องคำนึงถึงหลัก 3 ประการ ได้แก่

1. ความเป็นตัวแทนที่ดี เป็นการพิจารณาถึงกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้สร้างเกณฑ์ปกติว่าเกิดจากการสุ่มตัวแทนที่ดีของประชากรเป้าหมายหรือไม่ เช่น ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. มีความตรง (Validity) เป็นการนำคะแนนดิบไปเทียบกับเกณฑ์ปกติที่ทำไว้แล้วสามารถแปลความได้ตรงกับความเป็นจริงหรือไม่
3. มีความทันสมัย (Recency) เกณฑ์ปกติขึ้นอยู่กับความสามารถของประชากรกลุ่มนั้นการพัฒนาคนมีอยู่ตลอดเวลา เทคโนโลยี สภาพแวดล้อม อาหารการกิน สิ่งเหล่านี้ จะช่วยให้คนเก่งหรืออ่อนได้ ดังนั้น ปกติวิสัยที่เคยศึกษาไว้นานแล้วหลายปี อาจมีความผิดพลาดจากความเป็นจริง จึงต้องสร้างขึ้นใหม่ให้ทันสมัย โดยทั่วไปเกณฑ์ปกติควรเปลี่ยนทุก ๆ 5 ปี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มแรกเป็นผู้ให้ข้อมูลเพื่อการพัฒนาแบบวัดและสร้างโมเดลสมมติฐานองค์ประกอบจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ และอีกกลุ่มหนึ่ง คือ ประชากรผู้ให้ข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อนำสถานการณ์ความเป็นจริงมาตรวจสอบกับโมเดล สมมติฐาน โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยมีรายละเอียดของประชากร ดังนี้

1. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ใช้การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิแบบเฉพาะเจาะจง โดยเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล โดยมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง อย่างน้อย 1 ข้อ ดังนี้ (1) ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ (2) ผู้ฝึกสอนฟุตบอลหรือผู้ดูแลนักฟุตบอล และ (3) ผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลอาชีพ
2. กลุ่มนักฟุตบอลอาชีพ ได้แก่ นักฟุตบอลอาชีพที่เล่นฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก 1 ไทยลีก 2 และไทยลีก 3 ฤดูกาล 2020

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ การวิจัยนี้เลือกแบบเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ จำนวน 5 คน ผู้ฝึกสอนฟุตบอลหรือผู้ดูแล นักฟุตบอล จำนวน 6 คน และผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลอาชีพ จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 17 คน โดยผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ถึงผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คน
2. กลุ่มนักฟุตบอลอาชีพ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบ จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากข้อเสนอแนะ ของ Hair, Black, Babin, and Anderson (2010) กำหนดว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างควรเท่ากับ 10-20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ โดยในการวิจัยนี้มีตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 51 ตัวแปร ทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 765 คน ($51 \text{ ตัวแปรสังเกตได้} \times 15 = 765$) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักฟุตบอลอาชีพที่เล่นฟุตบอลในไทยลีก 1 ไทยลีก 2 และไทยลีก 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบประเมินจริยธรรมของนักฟุตบอล ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบประเมินจริยธรรมของนักฟุตบอล จำนวนรวม 70 ข้อ เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับระบุพฤติกรรมส่วนบุคคลที่กำหนดตามนิยาม ปฏิบัติการ สร้างเป็นพัฒนาข้อคำถามได้ โดยกลุ่มตัวอย่างจะต้องเลือกตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของตนเองมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ผู้วิจัยประสานงานกับผู้บริหารสโมสร ผู้จัดการ และผู้ฝึกสอนของสโมสรฟุตบอลไทยลีก 1 ไทยลีก 2 และไทยลีก 3

2) ส่ง Link แบบประเมินจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพให้กับผู้ประสานงานของสโมสรฟุตบอลแต่ละสโมสรเพื่อทำการส่งต่อนักฟุตบอลช่วยตอบแบบสอบถามร่วมกับเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ทราบลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล โดยใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์ แสดงผลด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ค่าความเบ้ (Skewness) และความโด่ง (Kurtosis)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบประเมินจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อทำการยืนยันว่าโมเดลที่สร้างขึ้นมาจากทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หากตรวจสอบโมเดลแล้วยังไม่มีความสอดคล้องหรือยังไม่มีโครงสร้าง ผู้วิจัยจะทำการปรับโมเดล จากดัชนีปรับปรุงแบบ (Modification Indices)

ผลการวิจัย

1. องค์ประกอบเชิงยืนยันจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพได้ 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความมีระเบียบวินัย 2) ความรับผิดชอบ 3) ความซื่อสัตย์ 4) ความมีน้ำใจนักกีฬา 5) ความรักและศรัทธาในวิชาชีพ 6) ความอดทน และ 7) ความสามัคคี โดยมีรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบ โดยมีรายละเอียดดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ความมีระเบียบวินัยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญลำดับต้น ๆ สำหรับนักฟุตบอลอาชีพ เนื่องจากการมีระเบียบวินัย โดยเฉพาะวินัยในตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการมีวินัยในการฝึกซ้อม การรับประทานอาหารที่เหมาะสม การพักผ่อน ที่เพียงพอ จะมีผลทำให้นักฟุตบอลอาชีพมีร่างกายที่แข็งแรง มีการพัฒนากล้ามเนื้อ การพัฒนาเทคนิคการเล่นฟุตบอลได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังช่วยให้สามารถรักษาร่างกายให้เล่นฟุตบอลอาชีพได้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น องค์ประกอบที่ 2 ความรับผิดชอบผลการศึกษาคือสิ่งที่ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเห็นว่านักฟุตบอลอาชีพควรให้ความสำคัญ โดยเน้นทั้งความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อผู้อื่น โดยความ รับผิดชอบจะหมายถึงการไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น ไม่สร้างความผิดพลาด หรือไม่ทำพฤติกรรมใดที่จะทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ อย่างกะทันหัน ความรับผิดชอบจะช่วยให้ตัวนักฟุตบอลเอง เพื่อนร่วมทีม ผู้ฝึกสอน ทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น สามารถวางแผนการฝึกซ้อม และการกำหนดแผนการแข่งขันล่วงหน้าได้ องค์ประกอบที่ 3 ความซื่อสัตย์เป็นองค์ประกอบที่ผู้ให้ข้อมูลทุกท่านต่างให้ความสำคัญ ทั้งนี้เนื่องมาจากการยืนหยัดในความจริง ความถูกต้อง และความซื่อสัตย์เป็นการประพฤติปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับความเป็นมืออาชีพ การประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจต่อตนเอง และผู้อื่นส่งผลให้การทำงานร่วมกันการตัดสินใจของผู้บริหาร ผู้ฝึกสอนสามารถทำได้ตรงไปตรงมาไม่เกิดความลำเอียง องค์ประกอบที่ 4 ความมีน้ำใจนักกีฬาพบว่าฟุตบอลเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่มีการเล่นเป็นทีม นักกีฬาทุกคนควรที่จะมีน้ำใจต่อคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในการฝึกซ้อม การแข่งขัน รวมไปถึงในการใช้ชีวิตประจำวันด้วย องค์ประกอบที่ 5 ความรักและศรัทธาใน

อาชีพเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะเมื่อนักฟุตบอลมีความรักและศรัทธาในการเล่นฟุตบอลแล้ว จะทำให้มีวินัย ในการฝึกซ้อม มีความรับผิดชอบในการดูแลรักษาร่างกายของตนเองเป็นอย่างดี ซึ่งจะรวมไปถึง การที่นัก ฟุตบอลมีความพยายาม ในการที่จะเป็นนักฟุตบอลอาชีพที่ดีทั้งในและนอกสนาม เพื่อรักษาการเป็น นักฟุตบอลอาชีพไว้ให้นานที่สุด องค์ประกอบที่ 6 ความอดทนผลการศึกษพบว่าช่วยให้ประสบความสำเร็จ ในการเป็นนักฟุตบอลอาชีพ โดยความอดทนนี้จะเน้นทั้งความอดทนทางด้านร่างกายและจิตใจ องค์ประกอบที่ 7 ความสามัคคี เนื่องจากกีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ต้องเล่นเป็นทีม นักฟุตบอลทุกคน ผู้ฝึกสอน สตาฟโค้ชรวมทั้ง ผู้เกี่ยวข้องทุกคนควรที่จะมีความไว้วางใจกัน มีความเชื่อมั่นในกันและกัน ไม่มีความอิจฉาริษยาและมึนน้ำใจต่อกัน

2. เกณฑ์ปกติของแบบประเมินจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ ได้ผลการวิจัย ดังนี้

จริยธรรม	คะแนนดิบ	เปอร์เซ็นต์ไทล์	การแปลผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เกณฑ์ปกติรวม	>225	สูงกว่า P75.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับสูง	194	25.36
	213-225	P50.00-74.99	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง	187	24.44
	190-212	P 25.00-49.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ	191	24.97
	<190	น้อยกว่า P 25.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ	193	25.23
เกณฑ์ปกติ องค์ประกอบที่ 1 ความมีระเบียบวินัย	>31	สูงกว่า P75.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับสูง	164	21.44
	30-31	P50.00-74.99	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง	182	23.79
	26-31	P 25.00-49.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ	235	30.72
	<26	น้อยกว่า P 25.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ	184	24.05
เกณฑ์ปกติ องค์ประกอบที่ 2 ความรับผิดชอบ	>31	สูงกว่า P75.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับสูง	169	22.09
	30-31	P50.00-74.99	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง	204	26.67
	26-31	P 25.00-49.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ	184	24.05
	<26	น้อยกว่า P 25.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ	208	27.19
เกณฑ์ปกติ องค์ประกอบที่ 3 ความซื่อสัตย์	>31	สูงกว่า P75.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับสูง	171	22.35
	30-31	P50.00-74.99	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง	184	24.05
	26-31	P 25.00-49.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ	233	30.46
	<26	น้อยกว่า P 25.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ	177	23.14
เกณฑ์ปกติ องค์ประกอบที่ 4 ความมีน้ำใจนักกีฬา	>31	สูงกว่า P75.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับสูง	220	28.76
	30-31	P50.00-74.99	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง	147	19.22
	26-31	P 25.00-49.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ	217	28.37
	<26	น้อยกว่า P 25.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ	181	23.66
เกณฑ์ปกติ องค์ประกอบที่ 5 ความรักและศรัทธาในอาชีพ	>31	สูงกว่า P75.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับสูง	186	24.31
	30-31	P50.00-74.99	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง	201	26.27
	26-31	P 25.00-49.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ	179	23.40
	<26	น้อยกว่า P 25.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ	199	26.01
เกณฑ์ปกติ องค์ประกอบที่ 6 ความอดทน	>31	สูงกว่า P75.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับสูง	162	21.18
	30-31	P50.00-74.99	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง	184	24.05
	26-31	P 25.00-49.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ	234	30.59
	<26	น้อยกว่า P 25.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ	185	24.18
เกณฑ์ปกติ องค์ประกอบที่ 7 ความสามัคคี	>31	สูงกว่า P75.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับสูง	168	21.96
	30-31	P50.00-74.99	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง	175	22.88
	26-31	P 25.00-49.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ	250	32.68
	<26	น้อยกว่า P 25.00	มีจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ	172	22.48

จากตารางสามารถอธิบายได้ว่า เกณฑ์ปกติจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพในภาพรวมมีจริยธรรมอยู่ในระดับสูง จำนวน 194 คน (ร้อยละ 25.36) มีจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 193 คน (ร้อยละ 25.23) มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ จำนวน 191 คน (ร้อยละ 24.97) และมีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง จำนวน 187 คน (ร้อยละ 24.44)

3. ระดับองค์ประกอบเชิงยืนยันจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ ผลการวิจัย ดังนี้

1) ด้านความมีระเบียบวินัย (DISCIPL) มี 7 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ปฏิบัติตามตามระเบียบ/ข้อบังคับของสโมสร (DIS1) เคารพ เชื้อพียง และให้เกียรติผู้ฝึกสอน (DIS2) มีจุดมุ่งหมายในการฝึกซ้อม/แข่งขันเสมอ (DIS3) กำหนดระยะเวลาในการวัดความก้าวหน้าของตนเอง (DIS4) ให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมทีมด้วยความเต็มใจ (DIS5) แต่งกายเรียบร้อย ถูกกาลเทศะ (DIS6) และ มีการวางแผนและดำเนินการตามแผน (DIS7) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .548 .550 .579 .538 .549 .541 และ .559

2) ด้านความรับผิดชอบ (RESPONS) มี 7 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ตรงต่อเวลาเสมอ (RES1) รักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ (RES2) หลีกเลี่ยงอบายมุขทุกประเภท (RES3) ทุ่มเทให้กับการฝึกซ้อมและการแข่งขันเสมอ (RES4) รักษาคำพูดกับทุกคนและทุกสถานการณ์ (RES5) ศึกษาเทคนิคการซ้อมใหม่ ๆ ด้วยตนเองเสมอ (RES6) และปรึกษาผู้ฝึกสอนทุกครั้งเมื่อไม่เข้าใจแนวทางการฝึกซ้อม (RES7) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .622 .641 .602 .561 .577 .568 และ .595

3) ด้านความซื่อสัตย์ (HONESTY) มี 7 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมทีมอย่างเท่าเทียมกัน (HON1) ไม่แอบอ้างหรือบิดเบือนข้อมูล (HON2) รับผิดชอบการกระทำของตนเอง (HON3) รักษาคำพูดเสมอ (HON4) ตักเตือนเพื่อนร่วมทีมทุกครั้งที่เขาทำผิด (HON5) ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างตรงไปตรงมา (HON6) และ สารภาพผิดทุกครั้งที่ทำผิด (HON7) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .545 .616 .647 .688 .627 .493 และ .540

4) ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา (SPORTS) มี 8 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ศึกษาคู่แข่งเพื่อวางแผนการซ้อมและการแข่ง (SPO1) ยอมรับการตัดสินใจของผู้ฝึกสอน (SPO2) ยอมรับคำตำหนิและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น (SPO3) ฝึกซ้อม/แข่งขันอย่างมีสติ รอบคอบ และมีสมาธิ (SPO4) กล่าวขอโทษทันทีเมื่อทำผิด (SPO5) ยอมรับผลการแข่งขัน (SPO6) เคารพพบปะทบทวนหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น (SPO7) และ เคารพและยอมรับในการตัดสินของกรรมการ (SPO8) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .651 .519 .523 .609 .610 .544 .669 และ .641

5) ด้านความรักและศรัทธาในอาชีพ (PASSION) มี 8 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ รู้สึกรักและมุ่งมั่นในอาชีพ (PAS1) รู้สึกรักและผูกพันกับวงการฟุตบอล (PAS2) ภูมิใจในการเป็นนักฟุตบอลอาชีพ (PAS3) ประพฤติตนเป็นนักฟุตบอลอาชีพที่ดี (PAS4) พัฒนาตนเองอยู่เสมอ (PAS5) วางตัวได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์ (PAS6) รักษาชื่อเสียงของตนเองและสโมสร (PAS7) และไม่กระทำการใด ๆ ที่ผิดต่อวิชาชีพ (PAS8) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .556 .492 .535 .688 .519 .550 .589 และ .578

6) ด้านความอดทน (PATIENCE) มี 7 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ตั้งใจฝึกซ้อมตลอดเวลา (PAT1) สามารถควบคุมอารมณ์ได้ (PAT2) ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความสุภาพ (PAT3) คิดก่อนพูดเสมอ (PAT4) ความยาก

ในการฝึกซ้อมเป็นสิ่งท้าทาย (PAT5) ความยากลำบากจะทำให้เป็นคนที่แข็งแกร่ง (PAT6) และมุ่งมั่นต่อการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย (PAT7) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .545 .540 .526 .616 .493 .538 และ .536

7) ด้านความสามัคคี (UNITY) มี 7 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ยอมรับผลจากการกระทำของตนเองและเพื่อนร่วมทีม (UNI1) ให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมเสมอ (UNI2) เชื่อมมั่นในความสามารถของเพื่อนร่วมทีม (UNI3) ให้เกียรติเพื่อนร่วมทีมเสมอ (UNI4) สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมทีมได้ (UNI5) รักษาผลประโยชน์ของทีมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว (UNI6) และตัดสินใจด้วยความรู้สึกเสมอ (UNI7) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .553 .554 .579 .552 .559 .558 และ .563

อภิปรายผล

1. องค์ประกอบเชิงยืนยันจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติเกี่ยวกับจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพที่คล้ายคลึงกัน โดยให้ความเห็น ว่าองค์ประกอบจริยธรรมของนักฟุตบอลควรประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ดังที่ผู้วิจัยสังเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัย คือ 1) ความมีระเบียบวินัย (DISCIPL) 2) ความรับผิดชอบ (RESPONS) 3) ความซื่อสัตย์ (HONESTY) 4) ความมีน้ำใจนักกีฬา (SPORTS) 5) ความรักและศรัทธาในอาชีพ (PASSION) 6) ความอดทน (PATIENCE) และ 7) ความสามัคคี (UNITY) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังได้เสนอให้ สโมสรฟุตบอลควรจัดการอบรมจริยธรรมให้กับนักฟุตบอลอาชีพ โดยจัดเป็นกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งจะสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ Kohlberg (1969) ที่ว่าบุคคลจะมีพัฒนาการด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไปตามลำดับขั้นซึ่งมี 6 ขั้น คือขั้นที่ 1 จริยธรรมภายใต้การควบคุมของผู้อื่น ขั้นที่ 2 จริยธรรมในฐานะเป็นเครื่องมือและเปลี่ยนเพื่อประโยชน์ตน ขั้นที่ 3 จริยธรรมตามความคาดหวังของคนใกล้ชิด ขั้นที่ 4 จริยธรรมตามระเบียบและความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ขั้นที่ 5 จริยธรรมตามสัญญาประชาคม หรือสิทธิประโยชน์อันชอบธรรมส่วนบุคคล และขั้นที่ 6 จริยธรรมหลักสากล หากนักฟุตบอลอาชีพมีการพัฒนาทางด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมก็จะมีพัฒนาการทางจริยธรรมตามไปด้วย และสอดคล้องกับการศึกษาของอรรถ ทองฤกษ์ฤทธิ์ และคณะ (2561) ที่ศึกษาจริยธรรมของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า จริยธรรมประกอบด้วย 1) ความมีระเบียบวินัย 2) ความรับผิดชอบ 3) ความซื่อสัตย์สุจริต 4) ความเสียสละ 5) ความอดทน อดกลั้น และ 6) ความพอเพียง

2. เกณฑ์ปกติของแบบประเมินจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ พบว่า เกณฑ์ปกติของแบบประเมินจริยธรรมนักฟุตบอลอาชีพฉบับนี้ถือว่า มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เพราะมีความทันสมัย (Recency) และมีความเป็นตัวแทน (Representativeness) (Mehrens & Lehman, 1991) และได้แบ่งระดับจริยธรรมแต่ละด้านเป็น 4 ระดับ คือ มีจริยธรรมอยู่ในระดับสูง มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และมีจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ โดยเกณฑ์ปกติที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นเกณฑ์ปกติแบบอิงกลุ่ม โดยความเป็นตัวแทนคือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติเป็นกลุ่มที่มาจากประชากรเป้าหมายและมาจากระบบการสุ่มในการวิจัยนี้ ประชากรเป้าหมาย กลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติ คือ นักฟุตบอลอาชีพ จำนวน 765 คน ดังนั้นจึงถือได้ว่าเกณฑ์ปกติแบบประเมินจริยธรรมนักฟุตบอลอาชีพมีความ

เป็นตัวแทน ซึ่งสอดคล้องกับงานด้านการวัดผลการศึกษาของสมนึก ภัททิยธนี (2560) ที่ปกติวิสัยที่ใช้ในการเปรียบเทียบนี้ เป็นปกติวิสัยจากมาตรวัดที่ได้พัฒนาขึ้นจนมีคุณสมบัติซึ่งมีค่าความตรงเชิงเนื้อหา ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

3. ระดับองค์ประกอบเชิงยืนยันจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ จากการพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบด้านความมีระเบียบวินัย เป็นองค์ประกอบที่วัดจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพได้มากที่สุด ซึ่งความมีระเบียบวินัยเป็นคุณลักษณะที่แสดง ถึงพฤติกรรมในการควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามอย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบตลอดจนมีวิธีการทำงานที่ถูกต้องเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่นได้ รองลงมาคือด้านความรับผิดชอบ เป็นคุณลักษณะที่แสดงถึงพฤติกรรมในเรื่องของการรักษาเวลา ความกระตือรือร้นในการทำงานโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นที่ตั้ง ความรับผิดชอบในสิ่งที่กระทำและไม่ทิ้งพวกพ้อง การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว/องค์กร สังคมและประเทศชาติ สอดคล้อง กับวิสัย คะตา วัลนิกา ฉลากบาง พรเทพ เสถียรนพแก้ว และเอกลักษณ์ เพ็ญสา (2563) ศึกษาตัวบ่งชี้จริยธรรมการปฏิบัติกรพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล พบว่า ความมีระเบียบวินัย เป็นลักษณะของการประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสม ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบของสังคม กฎหมาย ข้อตกลง ข้อบังคับ และถูกต้องตามหลักศีลธรรม ความรับผิดชอบเป็นการปฏิบัติหน้าที่ความผูกพัน เพียรพยายาม ยอมรับผลของการกระทำ ในปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และพยายามพัฒนาปรับปรุงงานให้ดียิ่งขึ้น รองลงมาคือด้านความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญองค์ประกอบหนึ่งของจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ สอดคล้องกับ อัจฉราลักษณ์ วิเศษ รัชนิ ขวัญบุญจัน (2558) ที่ว่า ความมีน้ำใจนักกีฬามีความหมายถึง คุณลักษณะที่แสดงได้ถึงความเข้มแข็ง อดทนอดกลั้น กล้าที่จะเผชิญความเป็นจริง และแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยความสุ่มรอบคอบ ควบคุมตนเองได้ในทุกสถานการณ์ มีมานะบากบั่นไม่ท้อถอย รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย สร้างกำลังใจเพื่อการต่อสู้ได้เสมอ เคารพในกฎกติกาและหน้าที่ ที่บุคคลพึงมีในสังคม ยึดมั่นในความสามัคคี รักพวกพ้อง มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีและให้เกียรติผู้อื่น ซึ่งส่งผลให้อยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุขและร่วมสร้างความสงบสุขขึ้นในสังคมได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของจริยธรรมนักฟุตบอลอาชีพ ทำให้ได้องค์ประกอบของจริยธรรม จำนวน 7 องค์ประกอบ และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงมีความเหมาะสมสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักฟุตบอล ตลอดจนผู้ที่สนใจสามารถนำไปใช้ในการวัดจริยธรรมของนักฟุตบอล เพื่อพัฒนาให้นักฟุตบอลมีระดับจริยธรรมที่สูงขึ้น

2. องค์ประกอบของจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพด้านความมีระเบียบวินัย มีค่าน้ำหนักมากกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ จึงควรมีการส่งเสริมคุณลักษณะดังกล่าวของนักฟุตบอลให้เพิ่มมากขึ้น

3. หน่วยงานที่ทำหน้าที่ฝึกสอนนักฟุตบอลควรมีการสอน/การอบรมเกี่ยวกับจริยธรรม เป็นการส่งเสริมและปลูกฝังคุณลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้ได้นักฟุตบอลที่มีความรู้ความสามารถ มีจริยธรรม และมีความประพฤติที่เหมาะสมเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เน้นที่จะพัฒนาแบบประเมินจริยธรรมนักฟุตบอลอาชีพ แต่ยังไม่ได้มีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อการมีจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ การวิจัยครั้งต่อไปจึงควรที่จะดำเนินการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพ
2. ควรมีการใช้เทคนิควิธีการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของแบบจำลองร่วมด้วย เพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าแบบวัดจริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพสามารถใช้อธิบายได้กับกลุ่มนักฟุตบอลอาชีพที่มีลักษณะแตกต่างกัน
3. ควรมีการศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่อง และนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง ส่งเสริม จริยธรรมของนักฟุตบอลอาชีพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- นงลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ. (2551). *การสำรวจและสังเคราะห์ตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม.
- วิสัย คตะตา วัลนิกา ฉลากบาง พรเทพ เสถียรนพแก้ว และเอกลักษณ์ เพียสา. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้จริยธรรมการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม*, 10(3), 40-48.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2560). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กทม: ประสาน.
- สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2549). *ที่ระลึกครบรอบปีสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์*. กรุงเทพฯ: กราฟฟิค ครีเอชั่น.
- สำเนียง ยอดศิริ. (2560). จริยธรรมและคุณธรรมตามแนวความคิดของนักปรัชญา. *วารสารปรัชญาปริทรรศน์*, 22(2), 37-53.
- สุริยัน สมพงษ์, วิมลมาศ ประชากุล และสุพิตร สมานีโต. (2554). การสร้างแบบวัดความเข้มแข็งทางจิตใจสำหรับนักกีฬาเทควันโด. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา*, 11(2), 255-268.
- อัจฉราลักษณ์ วิเศษ และรัชณี ขวัญบุญจัน. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณธรรมจริยธรรมของครูพลศึกษา. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ*, 14(1), 140-160.
- อรทัย ทองฤกษ์ฤทธิ และคณะ. (2561). คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย*, 249-261.
- Hair, F. J., Black, C. W., Babin, J. B., & Anderson, E. R. (2010). *Multivariate Data Analysis*. (8th ed). New Jersey: Pearson Education.
- Kohlberg, L. (1969). *Moral Stages and Moralization: The Cognitive Development Approach*, in Moral Development and Behavior: Theory Research and Social Issues. New York: Holt, Rinehart and Winston.

- Mehrens, W. A., & Lehmann, I. J. (1991). *Measurement and evaluation in education and Psychology*. (2nd ed.). New York, NY: Houghton Mifflin Company.
- National Council of Educational Research and Training. (2016). *Ethics in sports. in Health and physical education*. New Delhi: National Council of Educational Research and Training.
- Piaget, J. & Inhelder, B. (1969). *The Psychology of the Child*. New York: Babic Book, Inc.
- Schumacker, R. E., & Lomax, R. G. (2016). *A Beginner's Guide to Structural Equation Modeling*. (4th ed.). Abingdon: Routledge.